

Η

ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

1^ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνήλθε στην έδρα της στις 24 Μαρτίου 2020 με την εξής σύνθεση:
Διαθεσόπουλος Μιχαήλ, Πρόεδρος και Εισηγητής, Πουλοπούλου Αγγελική και
Εμμανουέλα Σωτηροπούλου, Μέλη.

Για να εξετάσει την από 3.3.2020 με Γεν. Αρ. Κατ. Α.Ε.Π.Π. 264/4-3-
2020 Προδικαστική Προσφυγή της ένωσης οικονομικών φορέων «
.....», που αποτελείται από τους οικονομικούς φορείς «» και «
.....», νομίμως εκπροσωπούμενης.

Κατά της αναθέτουσας αρχής «», νομίμως
εκπροσωπούμενης.

Με την ως άνω Προδικαστική Προσφυγή, η προσφεύγουσα αιτείται
την ακύρωση του κοινοποιηθέντος σε αυτή την 21-2-2020 με αρ. 280/13.2.2020
Αποσπάσματος Πρακτικού της έκτακτης συνδρίασης της Επιτροπής Ερευνών
και Διαχείρισης της αναθέτουσας, καθ'ο μέρος απέκλεισε την ίδια και δέχθηκε
την προσφορά του οικονομικού φορέα «» στο πλαίσιο της διαδικασίας
ανάθεσης δημόσιας σύμβασης εκτιμώμενης άνευ ΦΠΑ αξίας 64.798,39 ευρώ
που προκηρύχθηκε με τη με αρ. δι ακήρυξη για ανοι κτό δι αγωνι σμό
παροχής υπηρεσιών στο πλαίσιο του έργου "Increasing Tourism
Opportunities through Utilization of Resources", Project Acronym :
ITOUR, Subsidy No 26, INTERREG IPA CBC programme " Greece - The
Former Yugoslav republic of Macedonia 2014-2020", που δημοσιεύθηκε
στο ΚΗΜΔΗΣ με ΜΟΝΑΔ ΚΟΑΔΑΜ την 7-10-2019 και στο ΕΣΗΔΗΣ με
συστημικό α/α

Η συζήτηση άρχισε αφού άκουσε τον Εισηγητή.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά τον Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της Προσφυγής κατεβλήθη το κατ' άρ. 5 ΠΔ 39/2017 και άρ. 363 Ν. 4412/2016 παράβολο με αρ.και ποσού 600,00 ευρώ, φέρει δε την ένδειξη «ΔΕΣΜΕΥΜΕΝΟ».

2. Επειδή, η από 3-3-2020 προσφυγή εμπροθέσμως στρέφεται κατά εκτελεστής πράξης περάτωσης σταδίου δικαιολογητικών συμμετοχής, τεχνικών και οικονομικών προσφορών και ανάδειξης προσωρινού αναδόχου, στο πλαίσιο διαδικασίας ανάθεσης δημόσιας σύμβασης, η οποία λόγω εκτιμώμενης αξίας και χρόνου δημοσίευσης στο ΚΗΜΔΗΣ, εμπίπτει στην αρμοδιότητα της ΑΕΠΠ. Η προσφεύγουσα που υπέβαλε προσφορά, η οποία απεκλείσθη στρέφεται μετ' εννόμου συμφέροντος κατά του αποκλεισμού της που επήλθε με την αιτιολογία ότι δεν πληροί την απαίτηση των Τεχνικών Προδιαγραφών της διακήρυξης του διαγωνισμού, σύμφωνα με την οποία *«ο υποψήφιος Ανάδοχος θα πρέπει να καταθέσει δηλώσεις συνεργασίας με εξωτερικούς συνεργάτες, ώστε να τεκμαίρεται η ικανότητα παροχής υπηρεσιών μετακινήσεων και διοργάνωσης εκδηλώσεων»*, όπως τούτη προκύπτει από το Παράρτημα Ι της διακήρυξης, διότι *«Οι εν λόγω απαιτούμενες δηλώσεις, ήτοι οι δηλώσεις συνεργασίας με ξενοδοχειακές μονάδες, με αεροπορικές εταιρίες και με εταιρίες οδικών μετακινήσεων, δεν συμπεριλαμβάνονται στην προσφορά της και κατά συνέπεια δεν τεκμαίρεται η ικανότητα παροχής των ζητούμενων υπηρεσιών από την πλευρά της υποψήφια Ένωσης.»*. Κατά της ανωτέρω αιτιολογίας η προσφεύγουσα προβάλλει ότι όσον αφορά τα κριτήρια επιλογής ισχύει ο κανόνας της προκαταρκτικής απόδειξης κατά τους όρους 2.2.9.1 και 2.2.9.1, ενώ υπέβαλε ΤΕΥΔ περί πλήρωσης τους, χωρίς να απαιτείται με την προσφορά να υποβληθούν τα οικεία οριστικώς αποδεικτικά στοιχεία που συνιστούν δικαιολογητικά κατακύρωσης, σε κάθε δε περίπτωση ήταν ασαφής τέτοια

απαίτηση αν υπήρχε και πάντως έπρεπε να κληθεί προς συμπλήρωση κατ' άρ. 102 Ν. 4412/2016. Περαιτέρω, επικαλείται ότι η αιτιολογία της προσβαλλομένης είναι ελλιπής, χωρίς να αναφέρει με σαφήνεια τον λόγο απόρριψης της προσφοράς. Η προσφεύγουσα επιπλέον βάλλει επικουρικά και σε περίπτωση κρίσης νομίμου αποκλεισμού της, κατά της αποδοχής του οικονομικού φορέα και νυν προσωρινού αναδόχου, επικαλούμενη ότι αυτός δεν υπέβαλε με την προσφορά του τα προβλεπόμενα στο ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι της διακήρυξης αποδεικτικά παραδόσεων και μη νομίμως κλήθηκε να συμπληρώσει τα αποδεικτικά στοιχεία του ΠΙΝΑΚΑ ΣΥΝΟΠΤΙΚΗΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗΣ ΕΡΓΩΝ. Η αναθέτουσα αιτείται με τις από 12-3-2020 Απόψεις της την απόρριψη της προσφυγής, αντικρούει δε η προσφεύγουσα με το από 18-3-2020 Υπόμνημά της. Επομένως, τουλάχιστον όσον αφορά το σκέλος της προσφυγής που στρέφεται κατά του αποκλεισμού της προσφεύγουσας, η προσφυγή πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή και να εξετασθεί περαιτέρω κατ' ουσία.

3. Επειδή, κατά τον όρο 2.2.6 της διακήρυξης αναφέρεται ότι «Όσον αφορά στην τεχνική και επαγγελματική ικανότητα για την παρούσα διαδικασία σύναψης σύμβασης, οι οικονομικοί φορείς απαιτείται να διαθέτουν τα αναφερόμενα στο Παράρτημα Ι (Τεχνικές Προδιαγραφές) της παρούσας διακήρυξης.», στον δε όρο 2.2.9.2 παρ. Β4 ότι «Για την απόδειξη της τεχνικής ικανότητας της παραγράφου 2.2.6 οι οικονομικοί φορείς προσκομίζουν τα αναφερόμενα ανά Τμήμα στο Παράρτημα Ι (Τεχνικές Προδιαγραφές της παρούσας διακήρυξης.». Κατά τον δε όρο 2.4.3.2 της διακήρυξης προβλέπεται ότι «Η τεχνική προσφορά θα πρέπει να καλύπτει όλες τις απαιτήσεις και τις προδιαγραφές που έχουν τεθεί από την αναθέτουσα αρχή με το κεφάλαιο “Απαιτήσεις-Τεχνικές Προδιαγραφές” του Παραρτήματος Ι (Τεχνικές Προδιαγραφές) της παρούσας Διακήρυξης, περιγράφοντας ακριβώς πώς οι συγκεκριμένες απαιτήσεις και προδιαγραφές πληρούνται. Περιλαμβάνει ιδίως τα έγγραφα και δικαιολογητικά, βάσει των οποίων θα αξιολογηθεί η καταλληλότητα των προσφερόμενων υπηρεσιών, με βάση το κριτήριο ανάθεσης, σύμφωνα με τα αναλυτικώς αναφερόμενα στο ως άνω Παράρτημα.». Στα δε τμήματα 2, 3 και

4 του ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ Ι, τα οποία τμήματα είναι ομού και ενιαία κατακυρώσιμα κατά τον όρο 1.3 της διακήρυξης και άρα, η πλημμέλεια της προσφοράς επί ενός επιφέρει την εν όλω απόρριψη της για όλα τα τμήματα, ορίζεται ότι «Προϋποθέσεις συμμετοχής οικονομικού φορέα στο διαγωνισμό (επί ποινή αποκλεισμού) Οι ενδιαφερόμενοι πρέπει να πληρούν υποχρεωτικά και σωρευτικά τις κάτωθι προϋποθέσεις που αφορούν στις τεχνικές και επαγγελματικές τους ικανότητες. Συγκεκριμένα, ο υποψήφιος ανάδοχος θα πρέπει να πληροί και να τεκμηριώσει επαρκώς, με ποινή αποκλεισμού, τις παρακάτω ελάχιστες προϋποθέσεις συμμετοχής στο Διαγωνισμό καταθέτοντας με την προσφορά του και με τη δομή που περιγράφεται στη συνέχεια, τα αντίστοιχα στοιχεία τεκμηρίωσης. Για την τεκμηρίωση της εκπλήρωσης της ανωτέρω προϋπόθεσης ο υποψήφιος Ανάδοχος θα πρέπει, επί ποινή αποκλεισμού, να περιλάβει Πίνακα Συνοπτικής Παρουσίασης Αντίστοιχων Έργων τα οποία υλοποιεί ή έχει υλοποιήσει κατά την προηγούμενη τριετία (2016, 2017, 2018) και αφορούν στην παροχή εκ μέρους του ολοκληρωμένου πλέγματος υπηρεσιών μετακινήσεων και διοργάνωσης υπαίθριων δραστηριοτήτων. Ο υποψήφιος Ανάδοχος θα πρέπει να καταθέσει δηλώσεις συνεργασίας με εξωτερικούς συνεργάτες ώστε να τεκμαίρεται η ικανότητα παροχής υπηρεσιών μετακινήσεων και διοργάνωσης εκδηλώσεων.». Συνεπώς, κατά το ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι, που συνιστά μέρος του ανεπιφυλάκτως αποδεκτού εκ της προσφεύγουσας κανονιστικού πλαισίου της διαδικασίας και σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς της, ήταν σαφές ότι η υποχρέωση υποβολής όσων αναφέρονται ως ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ επί κάθε τμήματος, μεταξύ άλλων και υποβολής, για τα τμήματα 2-4, δηλώσεων συνεργασίας με εξωτερικούς συνεργάτες συνιστούσε επί ποινή αποκλεισμού υποβαλλόμενο με την προσφορά έγγραφο προς απόδειξη τεχνικής και επαγγελματικής ικανότητας («ο υποψήφιος ανάδοχος θα πρέπει να πληροί και να τεκμηριώσει επαρκώς, με ποινή αποκλεισμού, τις παρακάτω ελάχιστες προϋποθέσεις συμμετοχής στο Διαγωνισμό καταθέτοντας με την προσφορά του και με τη δομή που περιγράφεται στη συνέχεια, τα αντίστοιχα στοιχεία τεκμηρίωσης.»). Συνεπώς, ουδεμία αμφιβολία και ανασφάλεια δικαίου, όπως αβάσιμα η προσφεύγουσα

επικαλείται, καταλείπεται από το ως άνω ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι έπρεπε αυτές να υποβληθούν ήδη με την προσφορά, ενώ εξάλλου και ο ως άνω όρος 2.4.3.2 ανέφερε ότι πρέπει με την τεχνική προσφορά να καλύπτονται όλες οι απαιτήσεις που τίθενται στο ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι, παραπέμποντας στα εκεί οριζόμενα. Το δε γεγονός ότι ο όρος 2.2.6 και ο όρος 2.2.9.2 παρέπεμπαν στο ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι ομοίως, δεν συνεπάγεται ότι υπάρχει ασάφεια ή ότι αναιρείται το σαφές περιεχόμενο του τελευταίου αυτού ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ, αλλά ότι τα ίδια έγγραφα θα έπρεπε να υποβληθούν και ως δικαιολογητικά κατακύρωσης. Και ναι μεν, ως άνω αναφέρεται ως υποκείμενο της υποχρέωσης ο «υποψήφιος ανάδοχος», όμως κατά το σαφές ως άνω γράμμα του, ουδόλως παρέλειψε το ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι ρητά να ορίσει ότι τα εκεί αναφερόμενα στοιχεία, μεταξύ των οποίων και οι ως άνω δηλώσεις, είναι προσκομιστέα με την προσφορά και άρα, σε αντίθεση με όσα η προσφεύγουσα αναφέρει ρητώς και σαφώς η διακήρυξη όρισε ότι οι δηλώσεις και τα λοιπά έγγραφα που αναφέρονται στο ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι συνιστούσαν επί ποινή αποκλεισμού περιεχόμενο της ίδιας της προσφοράς. Αλυσιτελώς δε η προσφεύγουσα επικαλείται τον εν γένει νομικό κανόνα της προκαταρκτικής απόδειξης, αφενός διότι ανεπιφύλακτα μετείχε, αποδεχόμενος το κανονιστικό περιεχόμενο της διαδικασίας ως έχει, αφετέρου διότι η αναθέτουσα δεν αγνόησε τον όρο 2.2.9.1 και τους όρους 2.2.6 και 2.2.9.2.B4 περί υποβολής ΤΕΥΔ και περαιτέρω δικαιολογητικών κατακύρωσης, αλλά εφάρμοσε τον όρο 2.4.3.2 και το ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι με τη σαφή στο τελευταίο απαίτηση για υποβολή των οικείων στοιχείων ήδη με την προσφορά, πέραν και επιπλέον κάθε άλλης απαίτησης για ΤΕΥΔ και δικαιολογητικά κατακύρωσης, σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας. Προς τούτο δε αλυσιτελώς επικαλείται και την υποβολή ΤΕΥΔ των μελών του και τη θετική δήλωση πλήρωσης κριτηρίων επιλογής, αφού αυτή κατά τα ανωτέρω δεν υποκαθιστούσε εν προκειμένω τη σαφή απαίτηση υποβολής με την προσφορά και των δηλώσεων εξωτερικών συνεργατών. Περαιτέρω, αβασίμως, αλλά και αλυσιτελώς η προσφεύγουσα επικαλείται αοριστία της αιτιολογίας και μη συγκεκριμενοποίηση του τμήματος που αφορά η πλημμέλεια του, διότι αφενός ρητά η προσβαλλομένη αναφέρει ότι οι ελλείπουσες δηλώσεις αφορούν

ξενοδοχειακές μονάδες, αεροπορικές εταιρίες και εταιρίες οδικών μετακινήσεων και άρα, οι ελλείψεις αφορούν όλα τα τμήματα 2,3 και 4, ενώ κατά το ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι, το τμήμα 2 αφορά διαμονή σε ξενοδοχεία και οδικές μεταφορές, το τμήμα 3 αεροπορικές μεταφορές, οδικές μεταφορές και ξενοδοχειακή διαμονή και το τμήμα 4 αεροπορικές μεταφορές, ξενοδοχειακή διαμονή στις Πρέσπες και αναγκαίες τοπικές οδικές μεταφορές. Αφετέρου, ούτως ή άλλως η πλημμέλεια επί έστω ενός τμήματος επιφέρει την εν όλω απόρριψη της προσφοράς και τούτο ενώ εξάλλου, η προσφεύγουσα ουδόλως τυχόν επικαλείται ότι υπέβαλε κάποιες δηλώσεις που αφορούν κάποιο εκ των τμημάτων. Επομένως, η αιτιολογία αποκλεισμού της προσφεύγουσας ήταν σαφής και πλήρης, ενώ η διάταξη της διακήρυξης βάσει της οποίας απεκλείσθη ομοίως προκύπτει από την αιτιολογία αυτή και είναι σαφής, όπως σαφής ήταν και η υποχρέωση των μετεχόντων να υποβάλουν ήδη με την προσφορά τους όσα παρέλειψε κατά τα ανωτέρω να υποβάλει η προσφεύγουσα. Περαιτέρω, αβασίμως επικαλείται η προσφεύγουσα και το άρ. 102 Ν. 4412/2016, αφού είναι δυνατή μόνο η συμπλήρωση ή αποσαφήνιση ήδη υποβληθέντος δικαιολογητικού και όχι η αναπλήρωση μη υποβληθέντος ή μη νομίμως υποβληθέντος δικαιολογητικού, εγγράφου και στοιχείου εκ των εκ της διακήρυξης απαιτούμενων (πρβλ. ΣΤΕ 781, 1983/2010, ΣΤΕ ΕΑ 30, 159/2019, 184/2017, 228/2013, 301/2012, 185, 217, 721/2011), τα δε στοιχεία που παρέλειψε να υποβάλει η προσφεύγουσα συνιστούσαν στοιχεία της τεχνικής προσφοράς, επιπλέον της απαίτησης για ΤΕΥΔ σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς της και άρα, η παράλειψη υποβολής τους δεν μπορεί να αρθεί δια συμπληρώσεων κατ' άρ. 102 Ν. 4412/2016. Συνεπώς, πρέπει να απορριφθούν στο σύνολο τους οι στρεφόμενοι κατά του αποκλεισμού της προσφεύγουσας ισχυρισμοί αυτής.

4. Επειδή, όσον αφορά το στρεφόμενο κατά της αποδοχής του νυν αποδεκτού διαγωνιζομένου σκέλος της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τούτο προς διασφάλιση του ενιαίου μέτρου κρίσης, όπως ρητά αναφέρει στη σελ. 21 της προσφυγής της. Για τη δε διασφάλιση της αρχής του

ενιαίου μέτρου κρίσης, η οποία αποτελεί ειδικότερη έκφανση των αρχών της ίσης μεταχείρισης των διαγωνιζόμενων και της διαφάνειας που διέπουν το σύνολο του ενωσιακού δικαίου των δημόσιων συμβάσεων, ο αποκλεισθείς διαγωνιζόμενος μπορεί να προβάλει με έννομο συμφέρον ισχυρισμούς αναφερόμενους αποκλειστικώς στην αποδοχή της συμμετοχής άλλου διαγωνιζόμενου παρά τη συνδρομή λόγου αποκλεισμού ίδιου με εκείνου που απετέλεσε την αιτιολογία αποκλεισμού του. Το δε ως άνω ενιαίο μέτρο κρίσης, έχει την έννοια ότι τυχόν αποκλεισθείς διαγωνιζόμενος δύναται να αιτηθεί τον αποκλεισμό έτερου διαγωνιζομένου για τον ίδιο λόγο για τον οποίο απεκλείσθη και ο ίδιος, αλλά ότι μπορεί να προβάλει παρά μόνον αιτιάσεις κατά της, κατά παράβαση των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως και του ενιαίου μέτρου κρίσεως, αποδοχής της προσφοράς του έτερου διαγωνιζομένου, παρόλο που και σε εκείνη συνέτρεχε λόγος απορρίψεως ίδιος με εκείνον που αποτέλεσε την αιτιολογία απορρίψεως της δικής της προσφοράς και να ζητήσει ούτως και τον αποκλεισμό του έτερου μετέχοντος από τον διαγωνισμό, για τον ίδιο λόγο για τον οποίο απεκλείσθη και ο ήδη αποκλεισθείς διαγωνιζόμενος (βλ. ΣΤΕ 1265/2011, ΣΤΕ ΕΑ 311/2009, ΔΕφΠειρ Ασφ. 33/2015). Η δε έννοια του ως άνω «ίδιου λόγου» σημαίνει ότι η αναθέτουσα, ενώ εν τέλει συνέτρεχε η ίδια πλημμέλεια στη μία περίπτωση έκρινε τη μία προσφορά αποκλειστέα και την άλλη όχι και ότι ερμήνευσε και αξιολόγησε το ίδιο τεχνικό, νομικό ή πραγματικό στοιχείο στη μία περίπτωση ως καλύπτον τους όρους και τις προδιαγραφές του διαγωνισμού και στην άλλη, ακριβώς αντίστροφα, πως όχι. Αυτό είναι και το νόημα της κατ' εξαίρεση των ως άνω αναφερθέντων περί εξαρτήσεως του εννόμου συμφέροντος προς προσβολή της αποδοχής μιας έτερης προσφοράς από το νόμιμο της προσφοράς του προσφεύγοντος και άρα της μη ιδιότητάς του ως «τρίτου» και δη νομίμως καταστάντα ως «τρίτου» και «ξένου» ως προς τον προκείμενο διαγωνισμό, αρχής του ενιαίου μέτρου κρίσης. Εξ ου και η εφαρμογή της αρχής του ενιαίου μέτρου κρίσης ερείδεται στην αποδοχή έτερης προσφοράς *“παρά τη συνδρομή λόγου αποκλεισμού ίδιου με εκείνον που αποτέλεσε την αιτιολογία αποκλεισμού του επικαλούμενου τον αποκλεισμό της”* (ΣΤΕ ΕΑ 349/2017, σκ. 19 με παραπομπές σε ΣΤΕ 3921/2013, 715/2011, ΕΑ

344/2017, 106/2013, 274/2012, 66/2012, 74/2010, 952/2009). Δηλαδή, σκοπός της αρχής και άρα κριτήριο της εφαρμογής του ενιαίου μέτρου κρίσης είναι να μην παραμένει στον διαγωνισμό μια προσφορά με τα ίδια στοιχεία, άρα παρά τον ίδιο λόγο για τον οποίο μία άλλη απεκλείσθη, κατάσταση που θα καθιστούσε όλως αυθαίρετη και άνιση τη μεταχείριση των διαγωνιζομένων και θα υπονόμειε την εμπιστοσύνη των οικονομικών φορέων στις διαδικασίες ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων. Για τη δε θεμελίωση παραβίασεως του ίσου μέτρου κρίσεως, κρίσιμο είναι το αν εχώρησε διαφορετική εκτίμηση των αυτών πλημμελειών των προσφορών και όχι αν διαφορετικές πλημμέλειες αφορούν στο ίδιο, εν γένει, ζήτημα (αυτολεξεί ΣΤΕ 2186/2013). Η εφαρμογή δηλαδή του ενιαίου μέτρου κρίσης δεν είναι δυνατόν να υποκαθιστά το ελλείπον έννομο συμφέρον αποκλεισθέντος διαγωνιζομένου οδηγώντας σε διάχυτη κρίση της εν γένει νομιμότητας της αποδοχής προσφοράς έτερου διαγωνιζομένου, ούτε καν στην κρίση παρόμοιων ζητημάτων καθώς ούτως η κατάσταση θα κατέληγε μία συνεχή, αδιέξοδη και όλως υποκειμενική αξιολόγηση του βαθμού ομοιότητας των λόγων αποκλεισμού του αποκλεισθέντος και των έτερων διαγωνιζομένων. Τα ως άνω απαιτούν αντικειμενική ταύτιση των υπό κρίση λόγων. Κατ' αποτέλεσμα, δεν μπορεί να τύχει εφαρμογής η παραπάνω αρχή και το εξαιρετικό έννομο συμφέρον που καθιερώνει για επικλήσεις παραβάσεων εκ μέρους άλλης προσφοράς προδιαγραφών και όρων πέραν των συγκεκριμένων για τους οποίους απεκλείσθη η προσφεύγουσα και μάλιστα παραβάσεων που έλαβαν χώρα με οιονδήποτε άλλο τρόπο πλην αυτού για τον οποίο εκρίθη ότι παραβίασε τον οικείο όρο η προσφεύγουσα. Ουδόπως δε έχει έννομη σημασία αν ο όποιος τυχόν όρος ανήκει στο ίδιο παράρτημα, κεφάλαιο, άρθρο και παράγραφο της διακήρυξης ή να αφορά εν γένει το ίδιο θέμα, νομικό ή πραγματικό ζήτημα ή μέρος του συμβατικού αντικειμένου ή εξάρτημα ή τμήμα των τεχνικών στοιχείων του προϊόντος ή της υπηρεσίας, αλλά θα πρέπει να υφίσταται ταύτιση μεταξύ του επικαλούμενου ως παραβιασθέντα από τον έτερο διαγωνιζόμενο και αυτού για τον οποίο απεκλείσθη η προσφεύγουσα, καθώς μόνο έτσι μπορεί να κριθεί ότι το ίδιο στοιχείο αξιολογήθηκε με αντίθετο τρόπο και ότι η ίδια πραγματική συνθήκη κατέληξε σε αντίστροφο αποτέλεσμα.

Συνεπώς, το ενιαίο μέτρο κρίσης δεν προϋποθέτει απλά παρόμοια νομική και πραγματική βάση (μεταξύ βάσης συντελεσθέντος αποκλεισμού και επικαλούμενης βάσης αποκλεισμού άλλης προσφοράς) ή παράβαση του ίδιου κανόνα της διακήρυξης, αλλά ίδιο τρόπο απόκλισης από τους όρους της διαδικασίας (Απόφαση ΑΕΠΠ 1011/2018). Ειδικότερα, εν προκειμένω, κατά το ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι προβλέπεται όσον αφορά τις ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΤΜΗΜΑ 1 ότι «Ο Πίνακας Συνοπτικής Παρουσίασης Έργων θα πρέπει να συνοδεύεται από αποδεικτικά παραδόσεων που έχουν εκδοθεί για την επιτυχή υλοποίηση των κυριότερων έργων.», ενώ όσον αφορά τις ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΑ ΤΜΗΜΑΤΑ 2, 3 και 4 προβλέπεται αντιστοίχως ότι «Για την τεκμηρίωση της εκπλήρωσης της ανωτέρω προϋπόθεσης ο υποψήφιος Ανάδοχος θα πρέπει, επί ποινή αποκλεισμού, να περιλάβει Πίνακα Συνοπτικής Παρουσίασης Αντίστοιχων Έργων τα οποία υλοποιεί ή έχει υλοποιήσει κατά την προηγούμενη τριετία (2016, 2017, 2018) και αφορούν στην παροχή εκ μέρους του ολοκληρωμένου πλέγματος υπηρεσιών μετακινήσεων και διοργάνωσης υπαίθριων δραστηριοτήτων.». Επομένως, όσον αφορά το ΤΜΗΜΑ 1 υφίστατο υποχρέωση για υποβολή εκτός των άλλων και αποδεικτικών παραδόσεων για την απόδειξη επιτυχούς υλοποίησης κυριότερων έργων, ενώ όσον αφορά τα λοιπά ΤΜΗΜΑΤΑ αρκούσε η υποβολή του οικείου ΠΙΝΑΚΑ. Περαιτέρω, ο νυν προσωρινός ανάδοχος υπέβαλε με την προσφορά τέτοιο πίνακα, όπως και την 1^η σελίδα των συμβάσεων του με τον με αρ. πρωτ. 463/11-1-2018, 477/11-1-2018, 863/17-1-2017 και 958/18-1-2017, αλλά και αποδεικτικά ανάδειξης του ως προσωρινού αναδόχου σε σύμβαση με το για παροχή υπηρεσιών μετακίνησης και διαμονής διδασκόντων για το ακαδημαϊκό έτος 2017-2018. Όπως προκύπτει από την από 9-12-2019 κλήση της αναθέτουσας προς διευκρινίσεις στον, αυτός κλήθηκε από την αναθέτουσα να διευκρινίσει και να συμπληρώσει τα ως άνω υποβάλλοντας τα πλήρη στοιχεία και κείμενα αυτών, ενώ εξάλλου δεν υφίστατο ελάχιστη απαίτηση υποβληθεισών προηγούμενων παραδόσεων κατά ποσό και αριθμό τους. Άρα, πρώτον, η επικαλούμενη εκ της προσφεύγουσας πλημμέλεια διαφέρει από αυτή που ευρέθη εις βάρος της, αφού η επικαλούμενη κατά του

προσωρινού αναδόχου αφορά την υποβολή των ποδεικτικών στοιχείων της προηγούμενης εμπειρίας του και των έργων που δηλώνει στον οικείο ΠΙΝΑΚΑ ΣΥΝΟΠΤΙΚΗΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗΣ, ενώ αυτή που ευρέθη εις βάρος της αφορά τις δηλώσεις συνεργασίας με εξωτερικούς συνεργάτες, δεύτερον, η επικαλούμενη εις βάρος του ως άνω νυν προσωρινού αναδόχου πλημμέλεια αφορά απαίτηση του ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ Ι επί του ΤΜΗΜΑΤΟΣ 1, ενώ οι πλημμέλειες στις οποίες υπέπεσε η προσφεύγουσα αφορούν απαιτήσεις του ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ Ι επί των ΤΜΗΜΑΤΩΝ 2, 3 και 4 και τρίτον, σε αντίθεση με την ίδια, ο νυν προσωρινός ανάδοχος υπέβαλε οικεία στοιχεία, πλην όμως μέρος του οικείου συμβατικού κειμένου και κλήθηκε ούτως να συμπληρώσει επί σε κάθε περίπτωση καταρχήν υποβληθέντος δικαιολογητικού και όχι, όπως επικαλείται η προσφεύγουσα ότι έπρεπε να συμβεί για την ίδια, προκειμένου να υποβάλει το πρώτον δικαιολογητικό που εν όλω παρέλειψε να υποβάλει. Συνεπώς, και για τους τρεις ανωτέρω αυτοτελείς λόγους, δεν υφίσταται ουδεμία πραγματική και νομική ταύτιση μεταξύ του αποκλεισμού της προσφεύγουσας και των προβαλλόμενων κατά του νυν προσωρινού αναδόχου ισχυρισμών της και άρα, δεν συντρέχει η περίπτωση του ενιαίου μέτρου κρίσης, επί του οποίου η ίδια η προσφεύγουσα επικαλείται ότι στηρίζει το έννομο συμφέρον της ως προς την προβολή ισχυρισμών κατά του νυν προσωρινού αναδόχου, οι οποίοι ούτως προβάλλονται άνευ εννόμου συμφέροντος και άρα, απαραδέκτως.

5. Επειδή, συνεπεία των ανωτέρω πρέπει να απορριφθεί η Προδικαστική Προσφυγή κατά το σύνολο των ισχυρισμών της.

6. Επειδή, ύστερα από την προηγούμενη σκέψη, πρέπει να καταπέσει το παράβολο με αρ. και ποσού 600,00 ευρώ.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την Προδικαστική Προσφυγή.

Ορίζει την κατάπτωση του παραβόλου με αρ. και ποσού 600,00 ευρώ.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στις 24-3-2020 και εκδόθηκε αυθημερόν.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΔΙΑΘΕΣΟΠΟΥΛΟΣ ΜΙΧΑΗΛ

ΜΙΣΟΚΕΦΑΛΟΥ ΕΛΕΝΗ